

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.53/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 17.10.2012. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на наставак главног претреса приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Милан Петровић,**
- окривљени **Јуришић Илија,**
- адвокат **Ђорђе Дозет.**

Сведоци: Славуљица Никола и Младеновић Зоран.

Судија Суда БиХ Јасмина Косовић: Добро јутро, колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро јутро.

Судија Суда БиХ Јасмина Косовић: Сведок Младеновић Зоран је, налази се у судници, узели смо његове личне податке, а не знам да ли сте обавештени за сведока Златана Цуваја, је ли тако се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, обавештени смо дошао је допис из.

Судија Суда БиХ Јасмина Косовић: Је ли дошао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, путем факса је дошао допис да он данас неће приступити, из разлога што каже да се разболео, имајући у виду да је због текста који је изашао у неком порталу Тузларије који је Синан Алић написао, био узнемирен и због тога није могао да дође.

Судија Суда БиХ Јасмина Косовић: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо добили, јесте.

Судија Суда БиХ Јасмина Косовић: Управо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо видети онда, то је предлог Тужилаштва, па ћемо видети да ли ће Тужилаштво остати при том предлогу током поступка. Што се тиче овог Зорана Младеновића.

Судија Суда БиХ Јасмина Косовић: Миладиновић је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миладиновић.

Судија Суда БиХ Јасмина Косовић: Само мало, колега, само мало.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Младеновић.

Судија Суда БиХ Јасмина Косовић: Младеновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Младеновић, да утврдимо.

Судија Суда БиХ Јасмина Косовић: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, ништа, онда ћемо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни НАСТАВИ.

Претрес се наставља испитивањем сведока Младеновић Зорана.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Младеновићу, да ли се чујемо?

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Да, поштовани господине судија, чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо узети Ваше личне податке. Ви до сада нисте испитивани, Младеновић Зоран, од оца?

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте када и где?

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада са пребивалиштем у?

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Са [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]. Ви сте овде позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања која Вас, односно блиског сродника Вашег може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете. Ја ћу Вам сада прочитати текст заклетве, а Ви поновите за мном – заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, изволите, можете, како да не. Ви сте овде предложени, само тренутак, Ви сте овде предложени од стране Тужилаштва. Не знам да ли знате о чему се овде ради – овде се води поступак против Илије Јуришића по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, због кривичног дела употребе недозвољених средстава борби из чл.148. став 2 у вези става 1 КЗ РС. Ради се о догађајима од 15. маја 1992. године о изласку јединице из Тузле и о догађајима на Брчанској Малти. Како Вас је предложило Тужилаштво, прво можете да изнесете, шта је Вама познато у вези тих догађаја, ако Вам је познато. А онда ће Вам

поставити прво питања тужилац, затим супротна страна у поступку и онда веће. Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Да ли ја могу пре тога нешто да кажем? ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, можете, како да не.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Као прво, господин који је данас није могао приступити на сведочење, ја имам исти проблем као он. У свим новинама господин Синан Алић, што имам доказ да је од 15. октобра и дошло је да сам ја као сведок се појављујем, а имам право да будем заштићени сведок. У „Ослобођењу“ је изашло исто тако да сам ја сведок и исти тако у дневном листу, у „Независним новинама“. Господин Синан Алић нон-стоп врши притисак на мене, моја породица је угрожена, моја мајка [REDACTED], моја деца, моја унучад [REDACTED]

[REDACTED] Не желим у овом тренутку да одговарам, молим суд да одгоди моје испитивање, да ми се додели имунитет заштићеног сведока, да ступи са мном у контакт, јер ја 25, 26 и 27. сам на викенду, користим викенд, јер ћу познати господу која су ту требала да буду, да ми пружи правну помоћ, а нису, што стоји у позиву, иначе одбијам да говорим било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Уз моје извињење, прво, судском већу, Тужилаштву, а нарочито господину Илији Јуришићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сада на тужиоцу. Тужиоче, чули сте, то је Ваш предлог и Ваш је сведок. Можемо да одгодимо ово, па да видимо да ли ћете му, да ли ћете ступити у контакт, он је Ваш предлог био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, имајући у виду ово што је рекао господин Младеновић Зоран, као и имајући у виду чињенице које, о којима је обавестио сведок Цувај, ја предлажем да се његово испитивање за сада одложи и да овај, суд имајући у виду да Синан Алић омета несметано вођење кривичног поступка удаљи са главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Оппростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Могу ли само један одговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Ја желим да Синан Алић буде удаљен а желим са господином Илијом Јуришићем да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можемо сада да Вам ми обезбедимо, Ви можете увек са њим да разговарате, када он буде у Тузли, па да ступите у контакт са њим.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Не, не, у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете сада да разговарате, на овај начин не можемо да разговарамо, јер не постоји процесно како можете да разговарате сада. Што се тиче Вашег сведочења, када будете сведочили,

видећемо на који начин ћете добити заштиту и све и онда ћемо моћи да удаљимо и господина Синана Алића из суднице.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Добро, хвала Вам велико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала и Вама што сте дошли. Можемо се чути само са колегиномом из Суда Босне и Херцеговине.

Службено лице Суда БиХ: Да, судија Суда Босне и Херцеговине је изашла зато што траје наставак главног претреса у другом предмету, међутим, можемо да констатујемо дакле чињенично стање и да је одгођено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одгођен је претрес, ми ћемо њега накнадно позвати, ако буде потребно. То ћете добити преко међународне правне помоћи. Још једном Вам се захваљујемо, овај други сведок је овде у Београду. Довиђења.

Службено лице Суда БиХ: Довиђења, пријатно.

СВЕДОК ЗОРАН МЛАДЕНОВИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључујемо се са Судом Босне и Херцеговине.

Главни претрес се наставља саслушањем сведока Славуљица Николе.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе сведок. Господине Јуришићу, можете да седнете сада тамо, ово ће бити без линка. Добар дан господине Славуљица.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде већ дали Ваше

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име, презиме, место боравка, ништа?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте овде у својству сведока, значи давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна затвора. Исто тако, не морате да одговарате на питања, којима можете изложити себе, неког блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То сте упозорење разумели?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да пред Вама има текст заклетве, ако добро видим.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само прочитајте тај текст заклетве.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Молим лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте позвани у својству сведока, већ знате о чему се овде ради, већ сте једном сведочили, значи упознати сте о ком поступку се ради, за који догађај. 2010. године сте дали пред већем свој исказ. Да ли остајете при томе прво што сте тада рекли?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви предлог одбране, прво ће Вам постављати питања адвокат Дозет. Изволите господине Дозет.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Добар дан, господине Никола.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Добар дан, господине Дозет.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја дакле нећу као ни јуче понављати питања оно што је било на главном претресу пред другостепеним већем Апелационог суда у Београду. Покушаћу укратко да кроз неколико питања резимирамо шта се тада дешавало. Господине Никола, хоћете ли нам рећи, који је разлог Вашег боравка у згради СЈБ Тузла 15.05.1992. године у поподневним часовима?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја сам 1992. године, 04.04. као резервни радник Станице јавне безбједности Тузла дошао у Станицу јавне безбједности и разговарао са Мешом Бајрићем, да ли сам му потребан, имајући у виду сва догађања и политичка и сва друга у окружењу и у Босни и Херцеговини и он је рекао да сам му потребан. Ја сам као резервни радник од тог дана почео да радим послове у Станици јавне безбједности Тузла.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које послове?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Био сам задужен одмах за послове информисања, односно прикупљање одређених материјала, информација, депеша, података и свега осталог што је било значајно за стање безбедности на подручју општине Тузла и обрађивање тих информација и достављање надлежним институцијама.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте као особа задужена за информисање, били члан неког тела руководећег или не знам како да га назовем, у СЈБ Тузла?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја сам био члан Оперативног штаба Станице јавне безбједности Тузла, који је био након 04.04. те 1992. године формиран.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је он формиран, дакле по Вашем знању, неким службеним актом, односно да ли сте Ви као за члана тог Оперативног штаба именовани односно постављени неким службеним актом?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, ја нисам био постављен службеним актом, јер не знам уопште да је постојао неки службени акт, ја сам био само постављен на место одговорног лица за информисање.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви као резервни припадник Станице јавне безбједности Тузла имали некакву пропусницу за улазак у зграду СЈБ Тузла?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Биле су тада незваничне пропуснице, али су биле да их тако назовем, акредитација некаква коју смо ми носили, а овај, са грбом града Тузла и са којим смо улазили у Станицу јавне безбједности Тузла.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви имали неку потврду која Вам дозвољава улазак у Тузлу?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, посебно.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не у Тузлу него у СЈБ?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, посебну потврду нисам имао.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мислим, мени је заиста неугодно што морам да Вас питам, Ви сте по националности Србин?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Србин.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ваша супруга је такође радила у СЈБ Тузла?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Јесте.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На којем радном месту?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: На радном месту техничког секретара код начелника Станице јавне безбједности Меше Бајрића.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где је њена канцеларија у односу на канцеларију Меше Бајрића?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па она је била суседна, то је била суседна канцеларија, у ствари везане су те две канцеларије биле.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је то исти ходник у коме се налази и Ваша канцеларија?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, хајде да питам и то, Ваша супруга је по националности?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Српкиња.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Српкиња?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Јесте.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, Ви сте Србин, Ваша супруга је Српкиња.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Јесте.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Оптужницом се Илији Јуришићу ставља на терет да је припадник муслиманско-хрватских формација. Да ли се Ви осећате, односно да ли сте тада били Ви припадник неких муслиманско-хрватских формација?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја морам рећи једну ствар, да онај ко манипулише са таквим подацима и чињеницама, да не позна ситуацију,

није познавао и он не позна ситуацију у Тузли. Ја се нисам осећао нити моја супруга, нити верујем овде присутни пријатељ Јуришић, као припадник муслиманских некаквих формација, јер Станица јавне безбједности и припадници Станице јавне безбједности нису уопште били муслиманска никаква формација, него то је била Станица јавне безбједности где су била запослена службена лица, пре свега, полицајци свих националности и осећали се као Тузлаци и Босанци, а не као припадници искључиви припадници неких националности. Онај ко то тако тврди, на погрешном је путу и погрешно размишља.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: За претпоставити је да са тог места одговорног лица за информисање имате свакодневне контакте са начелником станице?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли присуствујете и састанцима Оперативног штаба, ако ти састанци постоје?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да, повремено постоје, у почетку су они били овај скоро сваки дан, овај, нарочито у неким часовима предвече, некада се те информације овај на неки начин прегледају када се упознајемо са дневним догађајима и правимо евентуалне распореде рада за наредни дан.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је састав тог Оперативног штаба сталан или састанцима присуствују и нека друга лица која по Вама нису део Оперативног штаба?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: На Оперативном штабу зависно од теме или проблематике која ће се расправљати, присуствовала су некада и друга лица, не само Оперативни штаб, нарочито лица која су имала потребне информације и требала да информишу штаб о неким догађањима. Дакле, ту су присуствовали некада и неки командири станица овај полиције, односно тада милиције, а овај, или евентуално неки други, који су били на неким задацима.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте имали прилике некада ићи са Мешом Бајрићем на састанак неког другог тела, које је да кажем, руководеће у граду Тузла?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, ја нисам присуствовао никада, на састанку са Мешом или без Меше, на састанку неког другог тела, на нивоу града Тузла.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да је у том времену постојало ако је постојало, неко тело које се зове Кризни штаб или Оперативни штаб градски?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Мени, не могу рећи није ми познато, наиме, знам да сам и ја у свом свакодневном раду, достављао одређене информације и тој групи људи, то је било уствари да ли се звао Кризни штаб или Оперативни штаб, ја то не могу рећи, јер не знам, али знам да су били углавном људи из активне извршне и законодавне власти тадашњег

органа општине, да су то били ти људи који су, пре свега, којима смо ми достављали информације, и са којима смо контактирали.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су некада информације дакле, Ви формирате некакав „Билтен“ или како се то већ зове, који иде према „горе“. Да ли преко Вас иду и обрнуто информације, дакле да ли сада одозго према „доле“ када иде према Меши нека информација, да ли то иде преко Вас?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, те информације нису ишле преко мене, оне иду тамо коме су насловљене, али не преко мене. Ако је то насловљено другу или сада то се већ каже господину је ли Меши Бајрићу, то је ношено онда директно њему и то је носио курир из општине који је имао те задатке.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је на састанку, неком од састанака Оперативног штаба икада расправљано о било којој одлуци тог неког руководећег тела општине, а да се тиче безбедносне ситуације у Тузли, односно односа према војсци?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Колико ја знам, нисмо расправљали ниједанпут о некој одлуци, те групе да је сада не формулишемо, сада да је не називам по имену за које нисам сигуран, нисмо расправљали, али јесмо расправљали о оним задацима који су евентуално и са њихове стране предлагани, информацијама које смо добијали, шта предузети, које мере и тако даље.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се ти предлози икада односе на однос полиције и војске, односно уопште на положај војске у Тузли?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, колико се ја сећам, о томе није се расправљало, колико се ја сећам, понављам, јер ипак не могу се сетити свих детаља након ових двадесет и нешто година.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Теза оптужнице је да постоји план напада на касарну, односно на колону војске која се извлачи. Да ли Вам је познато, да ли је неко тело изван СЈБ; а спрам Вашим знањима, донело неку одлуку да се у тренутку када војска буде напуштала Тузлу, колона нападне?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: То ми није познато, имајући пре свега у виду, ја ценим у виду то да просто не знам ко би из постојећег састава грађана из Станице јавне безбједности напао колону која је била наоружана, овај и таква одлука или закључак које као овај, што би требало донети, неко да није никада донешен од стране тог тела, условно га названо, штаба, тим прије што ми нисмо знали, нећу рећи до крајњег момента, ако Вам можда, чак и до крајњег момента, када ће колона напустити Тузлу, напустити касарну, и тим прије што је до тог времена, 15. маја 1992. годнне, кроз Тузлу прошло да не кажем, десетине и десетине колона и да је основни задатак и наређење полицајцима било у сваком случају, овај, да се безбедносно те колоне пропусте кроз град и да ниједан грађанин нити полицајац, није учинио ниједан корак да би прекршио тај став и наређење. Напротив, било је од стране учесника или оних

припадника колона, било је провокација, на који Тузлаци нису наседали, тако да је ова колона која је изашла из касарне 15.05.1992. године, а време нисмо могли знати унапред, јер нису испоштовани ранији договори, да се благовремено каже када ће колона изаћи, него је изашла изненада, и том приликом и тај дан искључиво наређење је било свим полицајцима, обезбедити сигуран пролазак колоне у правцу Бијељине.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је од тог априла месеца када сте Ви, овај, постали припадник СЈБ Тузла, па до тог 15. маја, уопште некада на Оперативном штабу расправљано о тој ситуацији када буде војска напуштала Тузлу, односно пре тога питање, да ли сте и када сте сазнали уопште да ће војска излазити из Тузле?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ми нисмо знали до последњег дана, овај, па чак и тај последњи дан није се знало да ће тада војска изаћи из касарне у Тузли. Дакле, у том правцу нисмо били правовремено информисани, што би нормално било имајући у виду и догађања овај у Тузли, око Тузле и на крају крајева, и тадашње још како је било, такво је било руководство бивше државе, овај, и налог о напуштању војних објеката из појединих тадашњих република, дакле, ми нисмо благовремено обавештени били, тако да нам је тај дан се није знало када ће војска изаћи из касарне, овај и тај дан практично она је изашла овај нећу рећи изненада, али непредвиђено, односно неблаговремено обавештени.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете сада да кажете, након ових двадесет година, када Ви сазнајете, лично и на који начин да ће војска напустити, односно да излази из касарне?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја лично сазнајем то негде можда и да је то било и пола сата и сат касније, него што је војска већ напустила касарну. Неки моји пријатељи и другови сигурно су они који су непосредно учествовали, односно који су били позвани од тадашњег команданта касарне, Дубајића, они су сигурно томе давали неке детаљније податке, ја нисам учествовао у томе, али знам да су позвани практично руководство града.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Моје питање је било, када сте Ви сазнали лично и од кога?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја хоћу то да Вам кажем, значи да сам ја овај сазнао када је већ војска изашла из касарне и да сам овај, у тој информацији коју сам добио од, не ја лично, него сам добио путем средстава везе која су била у канцеларији начелника и где сам видео и на телевизору који је ту био, нека дешавања, дакле, ја нисам знао шта је, јер сам ја улазио у ту канцеларију чешће, због неких својих послова, нисам обраћао пажњу толико на телевизор, јер је ту било још присутних, овај, чланова Станица јавне безбједности и некада мање, некада више, тако да сам завршавао своје послове, излазио поново у канцеларију која је била прекопута, а на телевизији је нешто се дешавало, ја сам мислио да је то

нешто посматрају филм неки, док нисам у једном моменту и приликом једног уласка видео да препознајем зграде на телевизору, и онда сам и ја застао да погледам шта је и видео сам да је то уствари већ тамо на раскрсници Брчанска Малта, да се дешава нешто, да су дејства нека, да видим детонације неке и тако даље. Дакле, то је било већ пола сата, чак и нешто више, него што је војска изашла из касарне, ја сам у међувремену, ја сам чуо приликом овај једном или два пута када сам улазио у канцеларију, а на столу начелника Станице јавне безбједности Бајрића, био је уређај за везу и преко тог уређаја чуо сам само овај позиве од стране неких командира полиције који су били на терену, овај, који су имали задатак горе обезбеђења овај тих простора, да се пуца на објекте, да пуцају војници који излазе из касарне, на објекте, на грађане, на њих, овај и да људи траже мишљење шта да раде. То значи, то је негде било већ понављам, пола сата нешто и више, не могу тачно рећи, пошто су војници већ почели да излазе из касарне.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте били присутни када је та фамозна реченица „на ватру одговорити ватром“ отишло у етар?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, нисам био присутан у канцеларији, јер то је овај поновићу, значи уређај за везу је био у канцеларији начелника на столу и ја сам као што сам рекао, излазио, улазио чешће пута зависно од потреба својих, и ја сам чуо те позиве неких командира, неких овај другова полицајаца, али нисам тог момента био присутан, када је та реченица која је сада постала такорећи фамозна, овај, када је изговорена, тако да вероватно је то у том моменту када сам ја био изашао вани.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јуче смо овде покушали да овај сазнамо да ли је икада направљен „Билтен“ за 15./16. мај 1992. године, „Билтен“ тих ванредних догађаја?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Знате шта, редован никакав „Билтен“ није тада направљен, колико је могао бити, јер ту су већ почела ратна дејства и то је сада комплетна ситуација другачија у односу на ону док се то није десило, јер више није било такорећи ни право времена да се крене, него сада нова ситуација тражи нови начин организације, нови начин деловања и тај „Билтен“, ја га нисам направио, за 15. мај.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио, зато што је почео рат?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Молим?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио, зато што је почео рат?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Тако је.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ратна дејства су почела и то је сада друга ситуација и други односи и друга организација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Славуљица, ја сам тужилац Милан Петровић, па бих Вам и ја поставио неколико питања. Кажете да сте били члан Оперативног штаба задужени за информисање. Које је Ваше радно време било, ако га је уопште у том смислу било?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја ћу Вам рећи једну ствар, ако нисте упознати, у Министарствима унутрашњих послова иначе радног времена нема за оперативце, у овој ситуацији у којој сам и ја био и у вези којих сведочим, радно време је било формално, ујутру од 7 до 4 сата, али имајући у виду који су и какви су услови били и шта се све догађало, онда није било радног времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово сам Вас питао да би разјаснили да ли сте Ви били пре подне на тим дужностима у згради Службе јавне безбедности?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па рекао сам Вам, нема радног времена од 07 до 07 и даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То да закључимо да сте били. Да ли сте пре подне улазили у канцеларију начелника ту где је било дежурство оперативног штаба?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Није било разлога да улазим само после подне, дакле и прије подне и после док сам год ту, зависно од потребе ја сам улазио и у канцеларију код господина Бајрића и евентуално друге канцеларије ако ми је требао неки податак, требала нека информација за допуну онога што ја радим или провера нечега или ако добијем неки податак да га ја проверим и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте задужени за информисање, како Ви долазите до тих података?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Долазим до података на различите начине. До података долазим са терена од колега полицајаца, затим путем депеша различитих, различитих информација од Републичког министарства или од Центра безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вама командири са терена достављају неке извештаје?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, извештаје нису директно достављали командири са терена јер обично смо те информације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како онда контактирате с њима па вам они дају податке?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да Вам кажем како контактирам са њима, некада се то дешава путем средстава везе, оно што је најкраће, то није било за времена за писање сада које каквих записника и тако даље, и с друге стране пошто смо скоро сваки дан после у предвечерњим часовима имали састанке заједничке, ту смо се међусобно информисали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви упознати да је тога дана 15. маја 1992. године био неки састанак представника власти Тузле и представника, односно команданта касарне „Хусинска буна“ у вези напуштања Тузле?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: То, нисам учествовао у томе и нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, нисте учествовали, питам Вас да ли знате?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: За тај састанак не знам да је био и не знам кад је био, ко је био присутан и тако даље, али после сам информисан да је такав састанак одржан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте информисани?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Информисан сам ја то је касније било можда чак и други дан, трећи, не могу се тачно сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте улазили у ту канцеларију где је било та средства везе, која су ту све средства везе била у тој канцеларији?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја се извињавам господине али прво што нисам техничко лице, а друго стварно и да јесам не бих се могао сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ја мислим да на пример не треба Вам нека посебна струка да видите да има телефон, да има радио станица.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Пазите, био је ту, ајде да ја условно назовем станица преко које су били везани, којим путем су били везани полицајци са својим овим, како се већ зову те станице на терену, дакле и преко којих су они јављали и то средство везе је стално било отворено када је ријеч о јављањима са терена јер да се то чује и дежурни и остали могли су да чују све то, а истовремено преко те станице онда се могло комуницирати, мимо телефона, комуницирати са онима који су били на вези и који су имали та техничка средства да могу да приме комуникацију преко тог средства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је постојао неки да кажемо специјални телефон, односно специјална веза?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Са киме?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уопште у тој канцеларији?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја не знам у тој канцеларији да је постојала специјална веза. Знам да су некада у органима унутрашњих послова постојале специјалне везе и каква им је намена али да је у тој канцеларији био такав телефон то ми није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада кад сте улазили у ту канцеларију повремено кажете, ко се све у тој канцеларији налазио?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: То ми је тешко сада да ја набројим оне који су се налазили у тим моментима у канцеларији из разлога што је ту често улазили су и излазили било да се ради о тим руководећим људима, било о другим оперативцима, дакле канцеларија није искључиво била намењена за један број људи, а с друге стране долазило је доста оних који су се желели консултовати, донети извештаје, информисати. Од људи који су ту били које могу потврдити, а то сам рекао и у својој првој изјави, то знам да је Меша Бајрић, знам да је био Илија Јуришић и Будимир Николић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је седео Илија Јуришић?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Оппростите, али то ме много питате, стварно, да се ја сад сјетим где је седио Илија Јуришић и да ли је уопште седио човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смислу да ли се налазио за тим радио уређајем?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па кажем Вам не могу се сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли где је седео Меша Бајрић?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, не могу се ја сад сјетити да ли су људи уопште седели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли можете да се сетите да ли је Меша Бајрић био у униформи?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја не могу то рећи уопште, не могу, да се не упуштам у претпоставке, да ли је Меша био у униформи, да ли је овај или онај био у униформи, јер доста је ту било, прво униформи није било много што је било, а доста је и највише је било у цивилу, не рачунам полицијске униформе, а Меша Бајрић то знам сигурно није нити Илија Јуришић био у полицијској униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били упознати да је за примопредају касарне била формирана нека комисија?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, мени није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Познајете ли Благоја Станкића?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Благоја Станкића познам, мислим да је био полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је он имао неке улоге у вези са том комисијом?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте данас да је издато наређење полицајцима тога дана да се обезбеди несметан излазак колоне, откуд Вам то такво сазнање, ко је издао наређење?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Овако, то није издато наређење тога дана. То наређење је издато од момента када су прве колоне почеле кроз Тузлу да пролазе, дакле наређење је било искључиво да све колоне које пролазе кроз Тузлу па чак и у случајевима када је било провокација да морају бити обезбеђене да не смије да се деси било који инцидент од стране и грађана и полиције Тузле. То је важило и за овај дан фамозни 15.05.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је и приликом ранијих излазака колоне ЈНА и проласка кроз Тузлу обезбеђивана траса куда они пролазе изласком маневарских јединица, јединица полиције редовне да обезбеде ту трасу?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја Вам кажем да је то било наређење пошто су станице полиције које су биле формиране имале своје подручје и свака станица полиције је добила, кажем то је било генерално наређење, није то било само од случаја до случаја, да колоне које пролазе кроз Тузлу

колоне тадашње ЈНА морају да прођу безбедно без икаквог инцидента од стране грађана и полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Вас питам да ли приликом извршења тог наређења за безбедан излазак да ли су јединице полиције и маневарских јединица запоседале правац куда они излазе?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја покушавам да се ми разумијемо. Ако је једно подручје, ако га покрива једна полицијска станица, њен задатак је да обезбеђује то подручје, не буквално да се запосједа нити да излази нека маневарска јединица, то је тако било, значи све полицијске станице, којих је тада било, не могу се сјетити, 15 или 18 на подручју Тузле имале су идентичан задатак и оне су морале обезбеђивати свој простор. У овом случају проласка колоне и у другом случају безбедност грађана и безбедност свих лица, то је њихов задатак био, а никакав излазак маневарске јединице, специјално запосједање неких траса или комуникација куда ће проћи колона и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А због чега је то било 15. маја 1992.?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па није то било ни 15. маја. 15. маја станице полиције које су биле на тој траси имале су исти задатак, обезбеђење изласка колоне из Тузле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има разлике између ангажовања јединица полиције и маневарских јединица приликом ранијих излазака, узмимо на пример и 14. маја 1992. и 15. маја у ангажовању тих јединица има ли разлике?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја колико знам ја нисам давао наређења команде, зна се ко даје, али ја колико знам нема разлике, никакве није било разлике. Разлика је само у томе, али не од стране полиције, што је то био излазак последње колоне припадника, условно речено Југословенске народне армије, тамо је било највише резервиста, а све мање војника, излазак задње колоне и напуштање касарне као највећег објекта, војног објекта у Босни и Херцеговини, у томе је разлика, а тамо нису са других подручја полицијских станица сакупљани полицајци због специјалног обезбеђења, јер грађани сигурно не би нападали војску, као ни до тада што нису нападали, полиција је само требала да обезбеди од случајних евентуалних провокација и да обезбеди трасу којом иду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате да је и 21. маја 1992. године изашла јединица са аеродрома?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Са аеродрома, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па откуд је ова из „Хусинске буне“ задња?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Шта откуд? Нисам Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па рекосте то је последња колона која је пролазила кроз Тузлу.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Мислим из касарне „Хусинска буна“, то сам напоменуо, из касарне „Хусинска буна“, а ово је друга колона која је ишла са аеродрома „Дубрава“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су и приликом тог изласка обезбеђиване трасе куда пролази јединица?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На исти начин као и 15.?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: На истин начин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То нам Ви једино овде тврдите, а нико други.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: А је ли знате да је од стране команде Армије тада са аеродрома било наређење, односно да је било наређење „уколико каменчић бачен на колону, ми ћемо бомбардовати Тузлу“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта то значи?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па објасните ми због чега то кажете?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па то треба да питате оне који су тако наредили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја закључујем, то значи да су они били спремнији да изађу па зато нису били нападнути.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, не бих ја рекао то. Кажем, питајте њих, онога ко је то наредио имајући у виду многе грешке које су направљене од стране оних који су водили колоне па и ту колону са „Дубрава“ где се цистерна керозина вози испред камиона са војском, а Ви знате шта је керозин и шта може да се деси. Тузлаци нису нападали колону, Тузлаци су штитили и многе колоне друге, а што је из колоне, зашто није дошло до провокације што се тиче колоне из Дубрава, не знам, питајте њих, а зашто је дошло до провокације колоне из касарне „Хусинска буна“ требате питати команданта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па које је Ваше објашњење, зашто?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли разматрали ви овај догађај на Оперативном штабу шта се то десило 15. маја 1992. године?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: На Оперативном штабу шта се?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да, претпостављам да је то неки изванредан догађај па по правилима службе уобичајено је да се такав догађај разматра.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па то је након, у ствари навече, у ноћи Оперативни штаб се састао и разматрали смо комплетну ситуацију која је настала и то је била ванредна ситуација, кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је одржан тај састанак?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је одржан тај састанак?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Мислите у колико сати?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да, да ли је то био 15, 16. и у колико сати?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па ја Вам кажем 15. навече тада су се неке ствари, нека догађања већ смирила, кад смо могли сести и поразговарати о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је присуствовао том састанку? Јесте ли Ви присуствовали?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Присуствовао сам и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате да ли је Илија Јуришић присуствовао том састанку?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не могу се сјетити ја сада тачно лица и имена оних који су присуствовали, ја само могу претпостављати, не бих желио претпостављати ништа, јер ја знам за себе да сам био, кажем вам то је протекло 20 и нешто година, врло је тешко то држати у глави све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где је тада био Центар за обавештавање?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Тузлански?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тузле, да.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Знам, али не знам сад тачно улицу, дакле нисам ни памтио то је, мислим да у објекту који се зове Пашагина вила, то је објекат на малој периферији, да тако кажем, није у центру града, ту је био Центар за обавештавање који је имала цивилна заштита и територијална одбрана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у том Центру за обавештавање било и седиште Кризног штаба?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Е то не знам, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли постојала веза, и ако јесте, која између Оперативног штаба и Центра за обавештавање?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па то је, била је веза углавном телефонска и овим, како се зове, средствима која су била путем тих станица, то је постојала веза и понекада наравно и курирска веза, зависи од потребе јер је тај Центар за обавештавање је нешто мало удаљен био од зграде Станице јавне безбедности, односно нису били близу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О изласку колоне ЈНА из касарне „Хусинска буна“ 15. маја, Ви кажете да то нисте знали до последњег момента док нисте видели на телевизору, а комисија која је била на примопредаји касарне сведоци Енвер Делибеговић, Јасмин Имамовић су рекли да су обавестили Центар за обавештавање да колона излази и у колико сати?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: То ја не знам, мислим, то ако су они рекли јер ја нисам ни тада био у ситуацији да имам тај податак, а ни сада не знам ко је кога у том смислу, као што Ви кажете, обавјештавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да сте Ви задужени за информисање па сам мислио да по природи тог задужења је да такве податке знате

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја сам био задужен за информисање са подацима које Станица јавне безбедности доставља другима, а не за оно

што ће доставити евентуално команда Другог корпуса или неко други, то је долазило на друге адресе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само још нека питања. Кажете да је због ратне ситуације која је после 15. маја настала више нисте радили извештаје, је ли било касније извештаја, значи 15./16. кажете није било, јесу ли се касније после писали нови извештаји, је ли било касније код вас?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па после сам писао оне редовне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто нисте писали тог дана, мислим то је ванредни догађај, нема никаквог извештаја о том догађају.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Знате шта, ја сам то већ рекао, наступило је ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље је значи од 16. ратно стање.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Друга динамика, други садржај уопште, бомбардовање Тузле свакодневно и тада већ није било ни могућности да се пише извештај као што сам их до тада писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некад написали, извините што Вас прекидам, тај извештај за 15. и 16?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, нисам писао никакав извештај 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Јер је довољно било да се ми међу собом информишемо, више нисам имао потребе коме поготово екстерно писати о томе јер је то већ било готово тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте остали то поподне, зашто сте остали после 4, који је био разлог, јесте ли писали нешто, радили?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, па једноставно што се не могу сви послови који су планирали не могу се завршити, знате, јер је то једна динамика догађања, динамика кретања, контаката са људима и истовремено контактирати, биљежити то, читати доспеле информације, сажимати и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је пре подне био дежуран тог дана?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не знам, не знам. Ја знам да сам ја био скоро сваки дан и у мене није било, ја сам мало прије господину рекао, ни радног времена и да сам тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете улазите-излазите, видите да се нешто дешава, ту су Мешо Бајрић, ту је овде оптужени, јесте ли их питали, јесу ли вам они рекли да излази колона тога дана?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви разговарате, уђете у канцеларију, значи они вам ништа не говоре о томе?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па нико није ми говорио о томе мени лично, нити ја знам кад је, понављам оно што сам рекао господину Дозету, нити ја знам када је договорено и ово што је ишла, представници града што су ишли тамо, ја тек касније знам и како је то протекло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представници града кажу да су дошли око пола шест.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па око пола шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И улазите-излазите и никог од њих нисте видели?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: И онда су били задубљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем за то, него питам јесте ли их видели кад су дошли?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: То кажем, ја нисам у току тога дана био, тек сам касније сазнао каква је то процедура била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи улазите, видите да се нешто дешава, нисте стали да погледате шта се дешава, нико вам није рекао, видите излази колона, јесте ли питали у том тренутку први пут кад сте, јесте ли питали тада Мешу Бајрића или овде оптуженог Јуришића шта је ово, шта се дешава?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Пазите овако, можете замислити канцеларију, ево нас што овде има, да је то пуно и свако сад неки свој посао ради, ја долазим за свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете пуно, па сад сте рекли да је био Јуришић и да је био Мешо Бајрић, нисте рекли да је био још неко, колико је то било пуно, колико је ту људи онда било?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па ја кад кажем ако рачунам да су ево њих три и ја четврти ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је трећи? Мислите на.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Рекао сам ја да је господин Бајрић, господин Јуришић и господин Николић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тројица.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Оно што знам да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није гужва, то су три човека, није то нека велика гужва, кажете била гужва, па сам по томе сам рачунао да је било 10, 15, 20 људи то је гужва.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Дозволите да Вам објасним, прво та канцеларија није као ова судница није велика, мања је, друго ако ту имају два стола велика и ако има још поред ове тројице госпoде и мене још 4-5 и ако ради телевизор то је ситуација када баш не може све да се забиљежи, све да се чује, свако са сваким да контактир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули сте, рекли сте сад у вашем изношењу да сте чули да су позивали са терена?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: То јесам и то је неколико пута било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушли сте, изашли сте, колико Ви то излазите, колико сте Ви напоље, па се вратите поново па чујете да овај други зове, колико то временски пролази време? Је ли Ви то одмах уђете па изађете, или изађете одете у своју канцеларију завршите посао па се вратите?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: То није било правило сваких пет минута, некад ја нисам требао по сат ићи док радим сједим али ако ми затреба нешто ја сам некад знао по два-три пута за десет минута ући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ево сад Вас питам колико сте ушли за то кад сте чули те позиве са терена, јесте ли тада питали шта се дешава кад чујете позиве са терена, пуца се?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја Вам кажем то сам отприлике негде синхронизовано чуо скоро у исто вријеме те позиве, и касније онда догађања оно што сам видио на телевизијском екрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели на телевизијском екрану?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: И то ми је довољно било, јасно ми је шта се дешава, ако људи са терена зову и кажу „молим вас шта ћемо да радимо, пуцају по нама, пуцају по грађанима, пуцају по објектима“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви се враћате сасвим нормално да радите свој посао као да је дневна активност?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па то ми је јасно, не требао ја никог питати кад је то, јер знајући цијелу ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је јасно?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Цијелу ситуацију знајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то редовна ситуација да се дешава таква ствар, то вам се раније није дешавало, колико сам ја разумео.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви не остајете ту да погледате шта се дешава него идете у канцеларију и седнете да пишете?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па то је преко радија ишло, ја Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи изблиза га нисте видели?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ви нисте били, на Вашу срећу, у тој ситуацији, да сте били онда вам не бих много требало причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, само Вас питам да би разјаснили ту целу ситуацију.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Е па ја Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико кад чујете тај први, па онда следећи колико времена прође?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па то је било у кратком размаку, можда од петнаестак – 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је овај задњи, кад сте улазили-излазили чули те вапаје?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Моја је канцеларија била преко пута начелникове и то је да тако кажем и отворена врата скоро стално, изузев кад ја радим затворим врата и тако даље, тако да ми је то било, нису они само једанпут звали и престали говорити јер то је некакав процес који је трајао мало дуже времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали смо исказ овде сведока који каже да је то било пет минута, Ви кажете 15.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, ја Вам кажем који је размак отприлике временски када сам ја у та два наврата чуо, а не колико, у којим размацима сам ја излазио из канцеларије и улазио у начелникову и враћао се, то не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате који је то био размак, ја сам зато питао колико је то било уђете-изађете, вратите се, чујете једанпут, чујете други пут, не знате?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја Вам кажем то не могу рећи јер не знам, 20 година је прошло, у глави треба држати то све ако се може уопште, а поготово непријатне ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете било је наређење да се не пуца на колону и да се на све начине избегне било какав сукоб са војском да би се безбедно изашло када сте сели, рекли сте, у једном тренутку ви сте ушли када је почело да се то дешава сели сте и гледали сте ТВ, значи колико сте ту гледали то време, јесте ли остали све време са Мешом Бајрићем, са овде оптуженим Јуришићем, кад је почело то дешавање?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Мислите на оно што сам видио на екрану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, на оно што сте видели на екрану.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Нисам остао ту, јер нисам могао ту сјести и гледати. Ја сам ту видио шта је, оцјенио шта је и ја сам отишао у канцеларију своју да радим, знате, а кад је ријеч о овом наређењу о пуцању на колону, прве неке колоне које су прошле кроз Тузлу, да ли су оне ишле за Хрватску, Словенију, где су већ ишле то није ни битно сада, прошле су мирно. Међутим, неке су касније, пошто је ваљда ситуација постепено ескалирала почели да пуцају кроз град на неке објекте у пролазу где нису биле ничим изазване. Тада је Станица јавне безбедности и донела одлуку и обавјестила и грађане и наредбу дала својим припадницима који су на терену да ниједна колона не сме ничим бити изазвана приликом проласка кроз град јер се знало да провокација и одговор на њу може изазивати трагедију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете овако „она је пролазила“, значи у оном тренутку, кад сте видели тренутак када је колона стала, када су већ били погођени камиони па су сви стајали кад је већ горело или сте видели нешто пре тога?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, ја то нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели те сцене уопште?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Нисам, па нисам ја био на лицу мјеста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам на ТВ-у, па било је, имамо пренос кад горе камиони?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да Вам кажем, нисам ја могао сјести и гледати, ја сам видио већ када је тамо дошло до дејстава и већ сам видио, не знам ја шта је то, јел то већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли тад питали Јуришића и Меху Бајрића шта се сад дешава, шта је ово?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Видио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли питали? Они су ипак.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па нема потребе, ја не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, добро.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Немам потребе да питам јер знам ситуацију комплетну и видим шта се дешава, каже дешавања на Брчанској малти то ми је довољно, војска кренула и дошло до тога до чега је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је био циљ да се заштите грађани, зар не мислите да је овим пуцањем и заустављањем целе колоне и онда ово што се касније десило, грађани доведени у лошу ситуацију него да је цела колона прошла?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да Вам кажем, Ви вјерујем да знате, грађани нису провоцирали колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само кажем због сигурности грађана, то Вас питам, не за провоцирање, не кажем да су грађани провоцирали колону, него сам питам због сигурности да ли је било сигурније да колона прође него да се започне пуцање на колону и да дође до сукоба између?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Апсолутно, слажем се, тако је, али било је сигурније и да командант касарне благовремено обавијести надлежне у граду Тузли и грађане да ће колона изаћи тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Вас питам то „да обавести“, да ли је Вама било познато, да ли сте можда чули да је касарна била потпуно одсечена од везе и да није имала уопште везу са било киме? Значи да су телефонске везе биле у прекиду према касарни, јесте ли имали такво обавештење неко?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, ја немам, али знам ово, сигурно, да су везе наше којим смо се ми служили у МУП-у биле компатибилне са војним тамо негде до 25. и даље маја, знате, и да су војне службе све могле чути и контролисати шта ми разговарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли сте и ви њих да чујете исто.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли могли ви њих да чујете исто?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само питам зато што је речено да је, ту је био Дубајић као сведок и рекао је да нису имали везе тог преподнева до изласка није било никаквих телефонских веза.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, али зато су биле ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас је питао и тужилац за ситуацију да су сведоци који су, Јасмим Имамовић, он каже, они су преко својих веза, значи из полицијског возила јавили да колона креће и да излази.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То није рекао Јасмин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па није, јуче је рекао, погледаћемо транскрипте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, погледаћемо, али ајде, има тачно овде где је речено да су они позвали.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Кога да је позвао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је обавестио да излази војска. Ви то обавештење нисте имали?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја нисам имао обавештење, али сам имао обавештење да су Јасмин Имамовић и још неки сарадници, односно чланови општинских структура који су позвани тамо, на фин начин позвани и на фин начин се одазвали, а онда на врло ружан начин били заробљени, ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тог дана то сазнали?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је тада то рекао?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Па није ми то сада нико рекао, него сам то дознао након другог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам Вас разумео, разумели смо да сте тог дана сазнали да су они задржани?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не, не, нисам могао то кажем, нисам био информисан о догађањима тог дана, 15. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неких питања? Нема. Господине Јуришићу, имате ли Ви неких питања? Немате.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте приступили.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове за данашњи приступ.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Где се треба јавити, јер ја сам синоћ дошао, преноћио ту и данас се враћам својим колима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо видети. Ми Вам можемо исплатити, цена повратне карте.

Сведок за данашњи долазак у Београд захтева и одлазак у Тузлу, захтева трошкове у износу боравка у хотелу, као и трошкове бензина за долазак и повратак у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате хотелски рачун?

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мораћете нам доставити рачун, не можемо да Вам исплатимо, а што се тиче ових трошкова, то можемо да Вам исплатимо у износу од 21 ЕУРО, то су трошкови за пут, путни трошкови, то можемо да Вам исплатимо, али ако нам накнадно доставите, да, то је 42 ЕУР-а, то је то што ћемо Вам сада исплатити.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: То су трошкови путовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: А трошкови дневнице, хране и тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мораћете рачун да нам доставите, да бих ја могао да.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ја сам јео, морам рачун доставити, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам колико је храна, јесу рекли колико је за храну? Добро, то је 51 ЕУРО, то ћемо Вам исплатити.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Добро, надам се да ме нећете оставити гладног овде у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо Вас оставити, 52 ЕУР-а биће довољно.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Ви када би дошли у Тузлу, сигурно не би били гладни.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку за путне трошкове исплати износ од 52 ЕУР-а, у динарској противвредности на дан исплате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте били. Тужиоче, остали су ови предлози Ваших сведока.

СВЕДОК НИКОЛА СЛАВУЉИЦА: Добро, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цувај Златана, Станкић Благоје и Митровић Срећка, сада и Младеновић Зорана. Остајете при предлогу да се они саслушају као сведоци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, остајем при предлогу да се они саслушају као сведоци и уз писмен предлог који ћу доставити, са заштитом коју тражи овај сведок Младеновић, да предложим ту заштиту и дајем предлог да се са главног претреса ради саслушања та два сведока, удаљи из суднице, овај,

Синан Алић који присуствује главном претресу, јер он на такав начин на који су нам они представили да се понаша у Босни и Херцеговини, објављивањем садржаја на одређени начин, врши притисак и утицај на те сведоке и њихово казивање пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо добити у писменом поднеску. Изволите, имате ли Ви неке предлоге?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако дозволите, ја бих најпре ставио једну примедбу на ово за шта сам се малопре јављао. Овај сведок као ни они претходни овај када сам приговарао на начин постављања питања од стране тужиоца, сада претпостављам, стављам примедбу на ово једно Ваше питање у коме је садржан наводни одговор овог сведока, да је полиција почела пуцњаву на колону. Дакле, овај сведок ниједног момента није рекао да је полиција почела пуцати на колону, чак, штавише, он се изјаснио потпуно супротно, иако не видим из којих доказа се он о томе изјашњавао. Али стављам примедбу само из једног простог разлога, да у постављању питања председника већа, се по мени врло опасно, као доказана чињеница у више наврата користи да је полиција почела пуцати по колони. То је део оптужнице о коме ћете се Ви пресудом изјаснити, а не кроз Ваша питања, понављам као доказану чињеницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо у транскриптима, ја нисам видео да сам то поставио, само сам поставио питање.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са друге стране, ја сам такође један поднесак овај ставио то је још марта месеца ове године, за саслушање Бранка Перића, то је било условно речено и то сам написао у том предлогу, уколико Тужилаштво и даље инсистира на чињеници, а очигледно инсистира јер тако стоји још увек у оптужници, да је између цивилних власти Тузле и војних власти дошло до некаквог споразума о извлачењу, односно изласку колоне 15.05.1992. године, онда ја инсистирам и на том саслушању тог сведока, чију сам адресу доставио, јер је био присутан том састанку, без обзира на то што је сам Миле Дубајић пред овим већем рекао да никакав договор тада није донет, никакав споразум није постигнут, да је одлука о изласку колоне 15.05. била његова и то сат или сат и по пре поласка колоне, али док год у оптужници стоји ово што стоји, мој предлог остаје за Бранка Перића.

Надаље, ја сам последњих десетак дана дошао до података, односно до имена лица која су да кажем, коначно имамо лица која су учествовала у тој размени ватре, па је предлог за саслушање сведока следећих:

-Јахић Хамдија, из [REDACTED] Босна и Херцеговина,
он је припадник [REDACTED]

затим

-Плавшић Рефик, [REDACTED] припадник
резервног састава [REDACTED]

-Горомановић Мирзет, [REDACTED],
припадник [REDACTED] такођер учесник
дешавања од 15.05., и на крају

[REDACTED] учесник дешавања у
истом догађају од 15.05.1992. године.

С обзиром да је тужилац у свом писменом акту, писменом предлогу за допуну доказног поступка тражио да се као докази изведу некакви извештаји који су, како смо од сведока чули по наруџби писали припадници одређених формација СЈБ Тузла, а у име лица која су били командири тих формација, а за потребе, као што су рекли, писање некакве књиге, исту доказну снагу има па га предлажем да се изведе као доказ, уколико веће прихвати предлог за *извођење ових извештаја као доказ*:

-извештај Ранка Белојице, потпуковника из штаба Миле Дубајића, који је сачињен 01.06.1993. године, и налази се у спису овог суда, под редним бројем 39. списка, у оном делу где се налази спис Војног тужилаштва у Београду, а тиче се стања у касарни и његово виђење узрока и последица дешавања од 15.05.1992. године, а везу са оптужницом имају потпуно исту односно има потпуно исту као и ови извештаји дакле, белетристичко писање о наводним херојствима и некаквим дешавањима у касарни.

Што се тиче предлога тужиоца да се као доказ изведе извештај, моменат, о раду Председништва Скупштине општине Тузла за период јануар 1992. – април 1993. године, с тим што је посебно цитирано делови који треба да буду изведени као доказ, ја се противим наравно да се то изводи као доказ, али ако се изводи као доказ, предлажем да се прочита цео и да се на исти начин цени тежина нечег што је речено, а иде у прилог оптужници, као и оно што иде против, једино што не могу да по извештају којег сам ја добио, да повежем странице и пасусе које тужилац тражи да се изведе као доказ, јер ја имам извештај који има седам страница, а овде се помиње о неком извештају од 11 страница, али носи исти наслов и исти датум, претпостављам да је само различит фонт писања, па ћу онда предложити да се нарочито узме у обзир пасус четврти на страни 3, пасус 7 на страни 3, пасус четврти на страни 4, овог извештаја, да га сада посебно не читам. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте тужиоче, предлоге одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не противим се датим предлозима одбране, посебно предложеним сведоцима јер ја заиста не знам шта ти сведоци знају, а ако колега сматра да имају важне чињенице да нам саопште за овај предмет, са тог разлога се не противим. Што се тиче извештаја који сам дао као предлог, да се прочитају, дакле предложио сам да се прочита и извештај цео, а оно што иде у оптужбу, то је био дакле мотив и разлог да

се суду дају разлози због чега ја тај извештај предлажем да се изведе као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је био предлог да се прочита извештај Ранка Белојице од 01.06.1993.године, не знам о чему, али можете да нам доставите, нема га у спису, али можемо да видимо. Ево овако, што се тиче предлога да се саслушају ови сведоци, како нема противљења од стране тужиоца, ми ћемо прихватити да се саслушају.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прихвата се предлог да се непосредно саслушају сведоци Јахић Хамдија, Плавшић Рефик, Торомановић Мирзет и Зарић Живко, са адреса које је саопштио бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче ових других предлога, суд ће одлучити у току поступка.

Како ови сведоци морају да се позову, само да Вас питамо, да би скратили све ово, да ли они желе да приступе овде или ћемо их позвати путем видеоконференцијске везе?

Адв.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја предлажем да то буде одмах путем видео-конференцијске везе, с обзиром да се дакле ради о учесницима догађаја који су активно учествовали у томе што се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не верујем да су спремни да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ми имамо заказан у ствари заузету судницу за 27. новембар 2012. године, у 9 и 30 часова, имајући у виду да се овде суднице заказују по два месеца раније, ми ћемо ове сведоке значи ова Ваша три сведока, позвати за 27. новембар 2012. године у 9 и 30 часова. Запишите, имамо два термина, да би знали, имамо термин за 10. децембар и 11. децембар 2012. године у 9 и 30 часова, па ћемо у вези ових осталих сведока који сада нису позвани, позвати и ове сведоке, односно решити када нам тужилац достави о статусу сведока и њиховој заштити, па ћемо тада позвати, 10. и 11. децембар 2012. године.

Што се тиче овог Бранка Перића, јесте сагласни да се он поново, да се саслуша као сведок?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се противим за саслушање, мислим да је непотребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Транскрипт аудио записа са главног претреса од
17.10.2012.године,

Стр.28/28

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја се извињавам, да ли може ван записника? То је човек који је био у делегацији општине на састанку са овим Милом Дубајићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на коју околност да је, да није био договор, то хоћете да кажете? Добро, али ћемо њега онда да закажемо са овим сведоцима када буду 10. и 11., четири сведока, са видео-конференцијском везом. Бранко Перић је у?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Канади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тешко да ће.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Он треба да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем да дође, нето трошкови су у питању, видећемо да ли можемо да успоставимо видео-конференцијску везу можда, можда би нас то дошло јефтиније. Добро онда ћемо ово оставити да видимо, за њега ћемо одлучити накнадно, док видим какве су околности.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претре се одлаже.

Наставак се заказује за:

27.11.2012. године у 9 и 30 часова, испитивањем сведока.

Завршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА